

การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานโดยใช้รูปแบบ
COGTLE ของนิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต*
DEVELOPING INSTRUCTION ON FUNDAMENTAL OF NURSING
WITH THE COGTLE MODEL FOR BACHELOR DEGREE PROGRAM
OF NURSING STUDENTS

นวรรตน์ พระเทพ

Nawarat Phrathep

นภาพรณ ัญญา

Napaporn Tunya

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Western University, Thailand

E-mail: nawarat1429@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน ดำเนินการวิจัย 4 ระยะคือ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน เครื่องมือใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ 2) พัฒนารูปแบบด้วยเทคนิคเดลฟาย 3 รอบ เครื่องมือใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 3) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้านของนิสิต เครื่องมือใช้แบบวัดมาตรฐานผลการเรียนรู้ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบมาตรฐานผลการเรียนรู้อีกก่อนและหลังการทดลองด้วยสถิติ paired t-test และ 4) รับรองการใช้รูปแบบโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือใช้แบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ 28 คน นิสิต 36 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน 19 ท่าน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน ปัญหาที่พบ คือ ด้านอาจารย์ได้แก่ แผนการสอนขาดความเชื่อมโยงกัน วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนรู้ และด้านนิสิตได้แก่ ขาดการรับรู้วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานมีความเห็นสอดคล้องกันว่าสามารถนำรูปแบบ ไปใช้ได้ 3) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้านของนิสิต พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนรวมและค่าเฉลี่ยคะแนนรายด้านระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

* Received 24 May 2020; Revised 11 July 2020; Accepted 11 July 2020

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผลการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์พยาบาล มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบเหมาะสมต่อการนำไปใช้

คำสำคัญ: รูปแบบ COGTLE, การเรียนการสอน, การพยาบาลพื้นฐาน

Abstract

The purpose of this research was to develop a model for Fundamental of Nursing Subject. There were 4 phases as follows. 1) studying the problems of Fundamental of Nursing Subject. The tool for using the structured interview form. Analyze the content obtained from the interview. 2) Develop the model by Delphi technique 3 times. The instrument was a questionnaire. Analyze the median and Interquartile Range. 3) Compare the average scores of learning outcomes in 6 areas Domains. Tools used to measure the learning outcomes. Average analysis Standard deviation and compare the learning outcomes before and after the experiment with paired t-test and 4) Certified using the model by connoisseurship. The instrument was a questionnaire. Analyze the median and Interquartile Range. The sample consisted of 28 instructors, 36 students, and 19 experts in Fundamental of Nursing Subject. The result of the research shows that 1) The problems of Fundamental of Nursing Subject: instructors are lack of coherent teaching plans learning objectives that are inconsistent with the learning goals. And students: Lack of awareness, learning objectives and goals, Assessment of learning is not consistent with the needs of students. 2) The experts in Nursing Subject have consensus, can use the model. 3) Compare the average scores of learning outcomes in 6 areas Domains, it was found that the mean scores of total scores and individual scores in post-experiment were significantly higher than before the experiment at the .05 level. 4) The result of connoisseurship was based on experts who are nursing instructors. There is a consensus that the model is suitable for use.

Keywords: COGTLE Model, Instruction, Fundamental of Nursing

บทนำ

ในปัจจุบันโลกมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเนื่องจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ (นภาพรณั ธัญญา และวิมลรัตน์ จตุรานนท์, 2551) ส่งผลให้สังคมโลกขับเคลื่อนด้วยความรู้และปัญญา (จุฑามาศ กาญจนธรรม และเด่น ชะเนติยัง, 2558) เพื่อให้สังคมเชื่อมั่น

ในคุณภาพของบัณฑิต สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF: HEd) โดยกำหนดให้บัณฑิตพยาบาลมีผลลัพธ์การเรียนรู้ 6 ด้านคือ 1) คุณธรรม จริยธรรม 2) ความรู้ 3) ทักษะทางปัญญา 4) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 6) ทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

การเรียนการสอนทางการพยาบาลมีเป้าหมายเพื่อผลิตบัณฑิตพยาบาลให้มีความรู้ศาสตร์ทางการพยาบาล และศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถให้บริการการพยาบาลอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ และปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้จรรยาบรรณวิชาชีพและการเคารพสิทธิมนุษยชน (รัฐชนา ห่อคำ และจุฑามาศ ชื่นชม, 2559) เรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย 1) รายละเอียดของรายวิชาแสดงให้เห็นในแผนการสอนของแต่ละรายวิชา 2) วัตถุประสงค์ของการจัดการการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิต (จิรณิ ตันติรัตนวงศ์, 2558) 3) มีเป้าหมายให้บัณฑิตเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (สุรัมภา รอดมณี และคณะ, 2559) 4) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (นวรรตน์ ไชยมพู่ และสุจิตรา จรจิตร, 2559) 5) การเรียนแบบกระบวนการกลุ่ม เป็นการเรียนที่เน้นสร้างทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (ดวงเดือน เทพนวล, 2556) 6) การประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ประเมิน (องอาจ นัยพัฒน์, 2553) นอกจากนั้นการนำ Bloom's Taxonomy เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย นับว่ามีความสำคัญเช่นกัน (Krathwohl, D. R., 2012) มีผู้นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ เช่น 1) การสะท้อนคิด (reflective think) เพื่อพัฒนาด้านจิตพิสัย ให้ผู้เรียนคิดอย่างมีวิจารณญาณ สามารถปฏิบัติและแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วารุณี สุรวรรณกุล และคณะ, 2559) 2) การใช้สถานการณ์เสมือนจริง เพื่อพัฒนาด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย เช่น การใช้สถานการณ์จำลองในคลินิก การใช้หุ่นจำลอง ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงการเรียนรู้จากภาคทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติ สามารถปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิชาการพยาบาลพื้นฐานสำหรับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ประกอบด้วยภาคทฤษฎี และฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการพยาบาล เป็นวิชาที่ว่าด้วยการช่วยเหลือบุคคลเมื่อเจ็บป่วยหรือภาวะปกติ เพื่อให้บุคคลปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยบรรเทาการเจ็บป่วย มีสุขภาพที่ดี หรือเสียชีวิตอย่างสมศักดิ์ศรี (Kitson, A. et al., 2013) การเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น ที่ผ่านมามีพบว่า การเรียนการสอนภาคทฤษฎีอาจารย์พยาบาลผู้สอนเป็นอาจารย์จากสาขาวิชาการพยาบาลพื้นฐาน และสาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ส่วนการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการพยาบาล อาจารย์พยาบาลผู้สอนจะมาจากทุกสาขาวิชาการพยาบาล เพราะจำนวนอาจารย์พยาบาล

ผู้สอนภาคทฤษฎีจาก 2 สาขาไม่เพียงพอ เนื่องจากต้องสอนนิสิตอย่างใกล้ชิด โดยอาจารย์พยาบาล 1 คน จะสอนนิสิตเป็นกลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน 8 คน ทางคณะได้แก้ปัญหาโดยฝึกปฏิบัติเพิ่มนอกเวลาและในวันหยุด แต่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้เนื่องจากนิสิตต้องเรียนวิชาเลือกเสรีร่วมกับนิสิตคณะอื่นทั้งนอกเวลาและในวันหยุด ดังนั้นการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานของคณะจึงขาดความต่อเนื่องและความเชื่อมโยงระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ส่งผลให้ผลลัพธ์การเรียนรู้ของนิสิตไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์พยาบาลประจำของคณะจึงมุ่งพัฒนาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานด้วยรูปแบบ COGTLE (C: Clarity: ความชัดเจนของแผนการสอน, O: Objective: วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้, G: Goal: การวางเป้าหมายของการเรียนรู้, T: Teaching: วิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง, L: Learning: การเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม, E: Evaluation: การประเมินผลการเรียนรู้) โดยบทเรียนภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการพยาบาล ใช้เนื้อหาเรื่องการทำความสะอาดเตียงผู้ป่วย การทำเตียงขณะมีผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตนเองได้ การทำเตียงขณะมีผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ และการทำเตียงเมื่อผู้ป่วยกลับบ้าน เนื่องจากเมื่อผู้ป่วยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล เตียงเป็นสิ่งสำคัญอันดับต้นๆเพราะความสบายส่วนใหญ่ของผู้ป่วยจะขึ้นกับสภาพของเตียง (สุภาณี เสนาดีสัย และวรรณภา ประไพพานิช, 2554) โดยมีเป้าหมายให้นิสิตมีผลลัพธ์การเรียนรู้ 6 ด้าน คือ 1) คุณธรรม จริยธรรม 2) ความรู้ 3) ทักษะทางปัญญา 4) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 6) ทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ รวมทั้งสามารถนำความรู้วิชาการพยาบาลพื้นฐานไปต่อยอดสู่วิชาการพยาบาลขั้นสูงขึ้นได้อย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน
2. เพื่อพัฒนารูปแบบ COGTLE ในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน
3. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน ระยะก่อนและระยะหลังการใช้รูปแบบ COGTLE ในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน
4. เพื่อรับรองการใช้รูปแบบ COGTLE ในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน

ประชากร 1) อาจารย์พยาบาล 30 คน 2) นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยเวสเทิร์นจำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง 1) อาจารย์พยาบาล 10 คน 2) นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2561

จำนวน 10 คน กำหนดขนาดตัวอย่างจากจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Interview key informants) และเกณฑ์การคัดเลือกตามสะดวกจากประชากร (ประไพพิมพ์ สุธีวสินธ์ และประสพชัย พสุนนท์, 2559)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 6 ข้อคือ 1) ความชัดเจนของแผนการสอน 2) วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ 3) การวางเป้าหมายของการเรียนรู้ 4) วิธีสอน 5) การเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม 6) การประเมินผลการเรียนรู้

การหาคุณภาพของเครื่องมือ หาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทุกคน

การวิเคราะห์ข้อมูล: วิเคราะห์เนื้อหาที่ปรากฏในแบบสัมภาษณ์ (Content analysis)

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน ใช้วิธีการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย จำนวน 3 รอบ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน เป็นแนวทางสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเรื่องรูปแบบการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน ประกอบด้วย C: Clarity: ความชัดเจนของแผนการสอน, O: Objective: วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้, G: Goal: การวางเป้าหมายของการเรียนรู้, T: Teaching: วิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง, L: Learning: การเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม, E: Evaluation: การประเมินผลการเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่าง ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน 19 ท่าน กำหนดขนาดตัวอย่างจาก จำนวนผู้เชี่ยวชาญสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายที่ทำให้ความคลาดเคลื่อนลดลง 0.02 (Habibi, A. et al., 2014) และเกณฑ์การคัดเลือกตามสะดวกจากประชากร (ประไพพิมพ์ สุธีวสินธ์ และประสพชัย พสุนนท์, 2559)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามความคิดเห็นเรื่องรูปแบบการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน 3 รอบคือ รอบที่ 1 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น รอบที่ 2 แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ รอบที่ 3 แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และการแสดงระดับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบอีกครั้ง

การหาคุณภาพของเครื่องมือ 1) นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความถูกต้อง เหมาะสมของภาษา 2) ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความถูกต้อง เหมาะสมของภาษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทุกคนทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

การวิเคราะห์ข้อมูล รอบที่ 1 วิเคราะห์คำตอบอย่างละเอียดโดยคัดเลือกคำตอบจากแบบสอบถามในข้อที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยร้อยละ 60 ขึ้นไป และนำมาสังเคราะห์เป็นประเด็นตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนทั้ง รอบที่ 2 หาค่ามัธยฐานและค่า IR รอบที่ 3 หาค่ามัธยฐานและค่า IR

ระยะที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน ระยะก่อนและระยะหลังการใช้รูปแบบ COGTLE ในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน

ระยะนี้แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการอาจารย์พยาบาลผู้สอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานทำหน้าที่ผู้ช่วยนักวิจัย

ประชากร อาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง อาจารย์พยาบาลผู้สอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน จำนวน 3 คน กำหนดขนาดตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกตามสะดวกจากประชากร (ประไพพิมพ์ สุวีสินธ์ และประสพชัย พสุนนท์, 2559) ได้กลุ่มตัวอย่าง 3 คน คัดเลือกโดยความสมัครใจ เป็นอาจารย์พยาบาลทำหน้าที่สอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานติดต่อกันตั้งแต่ 2 ปีการศึกษาขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คู่มือฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วยเนื้อหา 1) หลักการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน 2) แนวคิดเรื่องรูปแบบ COGTLE 3) แนวทางในการเขียนแผนการสอนตามรายละเอียดของวิชาการพยาบาลพื้นฐาน 4) การเขียนแผนการสอนเรื่องการทำความสะอาดเตียงผู้ป่วย การทำเตียงขณะมีผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตนเองได้ การทำเตียงขณะมีผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ และการทำเตียงเมื่อผู้ป่วยกลับบ้าน 5) แนวคิดเรื่องการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม 6) การประเมินผลการเรียนรู้

การหาคุณภาพของเครื่องมือ: ผู้วิจัยนำชุดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการที่สร้างขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้าง ปรับแก้ไขตามคำแนะนำและนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างใช้เครื่องมือชุดเดียวกับที่ใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์เนื้อหาที่ปรากฏในแบบสัมภาษณ์ (Content analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การใช้รูปแบบ COGTLE ในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน

ระเบียบวิธีวิจัย การวิจัยเชิงทดลองชนิดกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง

ประชากร นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 28 คน (กลุ่มตัวอย่างลาออกระยะทำการทดลอง 2 คน เหลือกลุ่มตัวอย่างระยะหลังทดลอง 26 คน)

กำหนดขนาดตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (Krejcie, R. V., & Morgan, D. W., 1970)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบวัดมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน IQA5.4 30 ข้อ แฟ้มสะสมงาน, ใบงาน, แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม, แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

การหาคุณภาพของเครื่องมือ แบบวัดมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน IQA5.4 ผู้วิจัยนำมาจากแบบประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น (Internal Quality Assurance: IQA 5.4: แบบวัดมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน) จำนวน 30 ข้อ ประกอบด้วย 1) คุณธรรม จริยธรรม 5 ข้อ 2) ความรู้ 5 ข้อ 3) ทักษะทางปัญญา 5 ข้อ 4) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5 ข้อ 5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 5 ข้อ และ 6) ทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ 5 ข้อ นำแบบวัดมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน IQA5.4 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาฯ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และนำไปใช้

แฟ้มสะสมงาน, ใบงาน, แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม, แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มเสนอ

ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้าง ปรับแก้ไขตามคำแนะนำและนำไปใช้

ระยะเวลาที่ใช้ทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานผลการเรียนรู้ระยะก่อนและระยะหลังการทดลองด้วยสถิติ paired t-test หลังทดสอบการกระจายของข้อมูล

ระยะที่ 4 การรับรองการใช้รูปแบบ COGTLE

ระเบียบวิธีวิจัย การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อรับรองรูปแบบ COGTLE

ประชากร อาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง อาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 15 คน กำหนดขนาดตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกตามสะดวกจากประชากร (ประไพพิมพ์ สุวีลสินท์ และประสพชัย พสุนนท์, 2559)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามความคิดเห็นเรื่องรูปแบบการเรียนการสอน วิชาการพยาบาลพื้นฐาน ชุดเดียวกับแบบสอบถามรอบที่ 3 ของการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย

การหาคุณภาพของเครื่องมือ ตามขั้นตอนของการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล หาค่ามัธยฐาน และค่า IR ผู้วิจัยตรวจสอบความเป็นไปได้ในการ

นำรูปแบบ COGTLE ไปใช้ โดยพิจารณาจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 3 ที่มีค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่า IR 1.50 ลงมา และปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนวิชาการ พยาบาลพื้นฐานด้วยรูปแบบ COGTLE ตามข้อเสนอแนะของคณาจารย์

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัย เสนอต่อคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น เมื่อได้รับอนุญาตแล้วผู้วิจัยขอพบกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย และขอความร่วมมือกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยความ สัมครใจ และมีสิทธิ์ถอนตัวออกจากการวิจัยได้ถ้าต้องการ ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจะถูกเก็บไว้ เป็นความลับและใช้ข้อมูลเฉพาะการศึกษานี้เท่านั้น การนำเสนอข้อมูลจะนำเสนอโดยภาพรวม ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน

สภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานจากการสัมภาษณ์อาจารย์ ผู้สอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน และนิสิตชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่เคยลงทะเบียนเรียน วิชาการพยาบาลพื้นฐานปีการศึกษา 2560 พบว่า ปัญหาด้านอาจารย์ได้แก่ 1) แผนการสอน แต่ละบทขาดความเชื่อมโยงกัน 2) วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของ การเรียนรู้ ปัญหาด้านนิสิตได้แก่ 1) ขาดความชัดเจนในการรับรู้วัตถุประสงค์และเป้าหมายของ การเรียนรู้ 2) การประเมินผลการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ผู้วิจัยพัฒนารูปแบบ COGTLE จากนั้นนำไปสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 19 ท่าน ด้วยเทคนิคเดลฟาย 3 รอบ ได้ค่ามัธยฐาน 4-5 ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า สามารถนำรูปแบบ COGTLE ไปใช้ในการเรียนได้มากถึงมากที่สุด และค่า IR เท่ากับ 1 ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันสูง ดังนั้นจึงสามารถใช้รูปแบบ COGTLE ในการเรียน การสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานได้

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้านของนิสิตพยาบาล ระยะเวลาการทดลองและระยะหลังการทดลอง ด้วยสถิติ paired t - test พบว่า คะแนนเฉลี่ย รวมทุกด้านและรายด้านของมาตรฐานผลการเรียนรู้ ระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการ ทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -5.98$, $p\text{-value} < .001$) คุณธรรม จริยธรรม ($t = -4.38$, $p\text{-value} < .001$) ความรู้ ($t = -3.37$, $p\text{-value} = .002$) ทักษะทางปัญญา ($t = -4.07$, $p\text{-value} < .001$) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ($t = -3.36$, $p\text{-value} = .002$) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($t = -4.30$, $p\text{-value} < .001$) และทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ ($t = -3.26$, $p\text{-value} = .003$) รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน ระยก่อนการทดลอง
ระยหลังการทดลอง และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้านด้วย
สถิติ paired t - test (n = 26)

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้าน	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		การเปรียบเทียบ	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t	p-value
1. คุณธรรม จริยธรรม	4.38	.378	4.75	.221	-4.38	<.001
2. ความรู้	4.30	.412	4.61	.412	-3.37	.002
3. ทักษะทางปัญญา	4.23	.434	4.58	.186	-4.07	<.001
4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	4.44	.383	4.73	.292	-3.36	.002
5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.30	.470	4.63	.257	-4.30	<.001
6. ทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ	4.39	.368	4.63	.253	-3.26	.003
รวมทุกด้าน	4.32	.289	4.66	.132	-5.98	<.001

ผลการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ 15 ท่าน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อรูปแบบ
COGTLE ว่าเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานมากถึงมาก
ที่สุด (ค่ามัธยฐานของข้อคำถามมีค่า 4-5) และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้อง
กันสูง (IR = 1) ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่
พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนทางการพยาบาลได้

อภิปรายผล

1. สภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน

ปัญหาด้านอาจารย์ 1) แผนการสอนแต่ละบทขาดความเชื่อมโยงกัน เนื่องจากวิชาการ
พยาบาลพื้นฐานเป็นวิชาที่ว่าด้วยการดูแลผู้ใช้บริการด้านสุขวิทยาส่วนบุคคลและความ
ปลอดภัย เนื้อหาของวิชาจึงมีทั้งในส่วนของการดูแลผู้รับบริการ และการดูแลสิ่งแวดล้อมเพื่อ
ความปลอดภัยและป้องกันการติดเชื้อ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ภาคทฤษฎีร่วมกับเกิดทักษะ
การปฏิบัติทางวิชาชีพ หัวหน้าวิชาการพยาบาลพื้นฐานได้มอบหมายอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้
และประสบการณ์ตามเนื้อหาของบทเรียน แต่เนื่องจากขาดการประชุมปรึกษาเพื่อหาแนว
ทางการจัดทำแผนการสอน อาจารย์แต่ละคนจึงจัดทำแผนการสอนตามเนื้อหาที่ตนเองสอน
ส่งผลให้แผนการสอนแต่ละบทขาดความเชื่อมโยงกัน โดยสมิทธิรักษ์ จันทรักษ์ เสนอว่า แนว
ทางการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ประกอบด้วย หลักการ
วัตถุประสงค์ เนื้อหาการสอน วิธีการสอน ขั้นตอนการสอน สื่อการสอน และการประเมินผล
(สมิทธิรักษ์ จันทรักษ์, 2561) ดังนั้น ถ้าอาจารย์ผู้สอนทุกคนมีการประชุมปรึกษาเพื่อหา
แนวทางจัดทำแผนการสอน จึงมีความเป็นไปได้ที่แผนการสอนจะมีความเชื่อมโยงกันทุกบท
2) วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนรู้ ปัญหานี้อธิบายได้ว่า

อาจารย์ผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์ตามรายละเอียดของรายวิชา แต่กำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้ตามเนื้อหาของบทเรียนที่ได้รับมอบหมาย ส่งผลให้วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนรู้ แนวทางแก้ไขคืออาจารย์ผู้สอนต้องใช้รายละเอียดของหลักสูตรและรายละเอียดของรายวิชา เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการสอนเพื่อให้วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนรู้ ทั้งนี้วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Bloom's Taxonomy มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย (Krathwohl, D. R., 2012) ซึ่งรายละเอียดของหลักสูตรและรายละเอียดของรายวิชาจะกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ และเป้าหมายของการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน ถ้าอาจารย์ผู้สอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานใช้เป็นแนวทางเพื่อจัดทำแผนการสอน จะช่วยให้วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนรู้

ปัญหาด้านนิสิต 1) ขาดความชัดเจนในการรับรู้วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการเรียนรู้ แนวปฏิบัติที่ผ่านมาของคณะพยาบาลศาสตร์คือ ชั่วโมงแรกของการเรียนการสอนจะมีการปฐมนิเทศนิสิตพยาบาลทุกวิชาที่เรียนพร้อมมอบรายละเอียดของรายวิชาให้นิสิตทุกคน แต่เมื่อเข้าสู่การเรียนการสอน จะมีการอธิบายวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการเรียนรู้บางบทเรียนเท่านั้น ส่งผลให้นิสิตขาดความชัดเจนในการรับรู้วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการเรียนรู้ สอดคล้องกับการศึกษาของวนิดา พิงชมพู และศิริรัตน์ ปานอุทัย เรื่องการศึกษาความต้องการและการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนเข้าสู่การเรียนการสอนว่าจะช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (วนิดา พิงชมพู และศิริรัตน์ ปานอุทัย, 2557) 2) การประเมินผลการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน การประเมินผลวิชาการพยาบาลพื้นฐานจะประเมินมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 6 ด้าน การสอบภาคทฤษฎี และการสอบปฏิบัติในห้องปฏิบัติการพยาบาล แต่นิสิตต้องการให้ประเมินผลจากการสอบปฏิบัติในห้องปฏิบัติการพยาบาลเท่านั้น เนื่องจากสามารถศึกษาจากเพื่อนที่สอบก่อนเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด/มีความเข้าใจเพิ่มขึ้น และฝึกเพื่อให้เกิดความชำนาญก่อนสอบได้ สอดคล้องกับการศึกษาของศิริจิตร จันทร และธัญลักษณ์ บรรลิจิตกุล พบว่าความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานประกอบด้วย มีความรู้เรื่องเนื้อหาของบทเรียน มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ และมีความพร้อมในการดูแลผู้ป่วย (ศิริจิตร จันทร และธัญลักษณ์ บรรลิจิตกุล, 2555)

การพัฒนาารูปแบบ COGTLE สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานได้ ทั้งนี้การพัฒนาารูปแบบ COGTLE เริ่มจากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน เมื่อวิเคราะห์ปัญหาแล้ว ผู้วิจัยได้นำรูปแบบมาพัฒนา จากนั้นได้นำไปทดลองใช้ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบ และสุดท้ายรับรองรูปแบบ COGTLE ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปราณี อ่อนศรี เรื่องวิจัย

และพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเพื่อนำมาสร้างรูปแบบการเรียนการสอน 2) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน 3) นำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ 4) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างและพัฒนาขึ้น เป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้ (ปราณี อ่อนศรี, 2555)

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้านของนิสิต ระยะเวลาและระยะหลังการใช้รูปแบบ COGTLE ในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน ของนิสิตระยะหลังการใช้รูปแบบ COGTLE สูงกว่าระยะก่อนการใช้รูปแบบ COGTLE เนื่องจากมีแผนการสอนที่ชัดเจน มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายการเรียนรู้ วิธีการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้กระบวนการกลุ่ม และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล สอดคล้องกับการศึกษาของลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา เรื่องรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนพบว่า ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าเกณฑ์ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน การเรียนรู้จากสภาพจริง การเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม สื่อและแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ แผนการสอน และคู่มือการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา, 2554)

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อรูปแบบ COGTLE ว่าเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน เนื่องจากสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สอดคล้องกับการศึกษาของคัทรียา รัตน์วิมล วาริรัตน์ แก้วอุไร และพูลสุข หิงคานนท์ ซึ่งพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทางการพยาบาล 4 ขั้นตอนคือ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนารูปแบบ 2) สร้างรูปแบบ 3) ทดลองใช้รูปแบบ 4) ประเมินผลและรับรองการใช้รูปแบบ (คัทรียา รัตน์วิมล และคณะ, 2558) ทั้งนี้ การรับรองรูปแบบดำเนินการโดยสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนทางการพยาบาลได้

องค์ความรู้ใหม่

ความร่วมมือของผู้เรียนในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นผลมาจาก 1) การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่มเพื่อเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน โดยแนวทางการวิเคราะห์ผู้สอนเป็นผู้กำหนด เช่น การใช้ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ความสนใจต่อวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน สื่อการเรียนรู้ เป็นต้น 2) การใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียนรู้ร่วมกับวิธีการเรียนรู้อื่น ๆ จากการสังเกตขณะใช้กระบวนการกลุ่มในขั้นตอนทดลองใช้รูปแบบ COGTLE ในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน พบว่า นิสิตให้ความร่วมมือภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลที่ค้นคว้ามา มีการกระตุ้นเพื่อนที่ไม่กล้าแสดงออก และช่วยเพื่อนในการทำกิจกรรมกลุ่ม ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีภายในชั้นเรียน 3) ช่องทางการให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน นอกจากการให้คำปรึกษาในชั้นเรียนแล้ว อาจารย์พยาบาลควรเพิ่มช่องทางการให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอน เช่น ทางไลน์กลุ่ม ไลน์ส่วนตัว จัดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โทรศัพท์ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงได้สะดวก ไม่ถูกจำกัดด้วยเวลาในชั้นเรียนสามารถขอคำปรึกษาที่ไม่ต้องการให้ผู้อื่นรับทราบ หรือเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นขณะค้นคว้านอกชั้นเรียน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน พบปัญหาทั้งด้านอาจารย์และนิสิต การประชุมอาจารย์ผู้สอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานทุกคน เพื่อหาแนวทางวางแผนจัดทำแผนการสอน และการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว ส่วนปัญหา

ด้านนิสิตสามารถแก้ไขได้โดยการแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ทุกครั้งก่อนเข้าสู่บทเรียน และเปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้

การใช้รูปแบบ COGTLE ในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน มีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐาน เรื่องเรื่องการทำความสะอาดเตียงนอน การทำเตียงขณะมีผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตนเองได้ การทำเตียงขณะมีผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ และการทำเตียงเมื่อผู้ป่วยกลับบ้าน

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้านของนิสิต พบว่าระยะหลังการใช้รูปแบบ COGTLE สูงกว่าระยะก่อนการใช้รูปแบบ COGTLE

การรับรองรูปแบบ COGTLE ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลพื้นฐานได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Books) บทเรียนออนไลน์ เป็นต้น นิสิตสามารถนำไปใช้เพื่อการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาที่ต้องการ

2. อาจารย์ควรพัฒนาตนเองด้านการจัดทำสื่อการสอน เพื่อผลิตสื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา

3. ควรศึกษาสภาพหอผู้ป่วยที่นิสิตฝึกปฏิบัติ เพื่อจัดห้องปฏิบัติการพยาบาลให้ใกล้เคียงกับหอผู้ป่วยมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

คัทธรียา รัตนวิมล และคณะ. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยผู้ป่วยจำลอง ร่วมกับวงสนทนาแห่งความไว้วางใจเพื่อส่งเสริมความสุขในการเรียนสำหรับนิสิตพยาบาล.

วารสารการพยาบาลและสุขภาพ, 9(3), 179-192.

จิรณี ตันติรัตนวงศ์. (2558). TQF กับการเป็นอาจารย์มืออาชีพ. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2(1), 51-65.

จุฑามาศ กาญจนธรรม และเด่น ชะเนติยง. (2558). การพัฒนารูปแบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการบริหารจัดการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 9(พิเศษ), 109-122.

ดวงเดือน เทพนวล. (2556). การพัฒนาพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยวิธีการสอนแบบ กระบวนการกลุ่ม. วารสารราชภัฏเชียงใหม่, 14(2), 98-108.

นภาพรณัฏฐ์ ธัญญา และวิมลรัตน์ จตุรานนท์. (2551). การพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์วิชา วิทยาศาสตร์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดไฮ/สโคปสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

- โรงเรียนเบญจมราชาลัยในพระบรมชูปถัมภ์. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม, 4(2), 77-88.
- นวรัตน์ ไชยมพู่ และสุจิตรา จรจิตร. (2559). ความท้าทายของครูพยาบาล : Teach Less, Learn More แห่งศตวรรษที่ 21. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 3(2), 44-52.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. (2552). มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ . ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126 ตอนพิเศษ 125 ง หน้า 17 (31 สิงหาคม 2552).
- ประไพพิมพ์ สุธีสินนท์ และประสพชัย พสุนนท์. (2559). กลยุทธ์การเลือกตัวอย่างสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ. วารสารปริชาต มหาวิทยาลัยทักษิณ, 29(2), 31-48.
- ปราณี อ่อนศรี. (2555). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก. เวชสารแพทย์ทหารบก, 65(4), 249-257.
- รัฐชนา หน่อคำ และจุฑามาศ ชื่นชม. (2559). การศึกษาผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในรายวิชาฝึกปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย ปีการศึกษา 2557. เรียกใช้เมื่อ 24 พฤศจิกายน 2562 จาก http://www.prc.up.ac.th/FileUpload/Proceedings%20พะเยาวิจัย%205%20ฉบับสมบูรณ์_636098828465263516.pdf
- ลัดดาวัลย์ ไวยสุระสิงห์ และสุภาวดี นพรุจจินดา. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี. วารสารการพยาบาลและการศึกษา, 4(3), 63-78.
- วณิชา พิงชมพู่ และศิริรัตน์ ปานอุทัย. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วย E-Learning สำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ในกระบวนการวิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ. พยาบาลสาร, 41(5 ฉบับพิเศษ), 11-25.
- วรุณี สุรวัดนกกุล และคณะ. (2559). ผลของการพัฒนาทักษะและระดับการสะท้อนคิดด้วยโปรแกรมเรียนรู้การสะท้อนคิดของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี. วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี, 27(1), 61-71.
- ศิริจิตร จันทร และธัญลักษณ์ บรรลิตกุล. (2555). ความพร้อมในการฝึกปฏิบัติในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย. วารสารสภากาชาดไทย, 5(1), 32-46.
- สมิทธิรักษ์ จันทรักษ์. (2561). การพัฒนารูปแบบการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยดุสิตธานี กรุงเทพมหานคร. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 12(1), 263-278.

- สุปาณี เสนาติสัย และวรรณภา ประไพพานิช. (2554). การพยาบาลพื้นฐานแนวคิดและการปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร: จุฑทอง.
- สุรัมภา รอดมณี และคณะ. (2559). การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง 2549) วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ. วารสารพยาบาลตำรวจ, 8(1), 170-181.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2553). การวัดประเมินในชั้นเรียน : วิวัฒนาการและแนวคิดใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนรู้. วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 2(3), 1-12.
- Habibi, A. et al. (2014). Delphi Technique Theoretical Framework in Qualitative Research. International Journal of Engineering Science, 3(4), 8-13.
- Kitson, A. et al. (2013). Reclaiming and redefining The fundamentals of care : nursing's response to meeting patients' basic human needs. Australia: Adelaide.
- Krathwohl, D. R. (2012). A revision of Bloom's Taxonomy : an overview. London : Routledge.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.